

Župnija
Ljubljana Sveti Križ

oznanila

“Saj ste vendar živi kamni!” (1 Pt 2,5)

december ■ 2023

Božič se bliža

*B*ožič je pred vrati in s tem tudi poplava najrazličnejših poimenovanj najpomembnejšega krščanskega praznika in celotnega adventnega obdobja. Vse redkeje v oglasih, medijih, glasbi in vsakodnevnih pogovorih slišimo besede, kot so božič, božični prazniki, dan Jezusovega rojstva, da o Miklavžu in jaslicah sploh ne govorimo. Zdi se, da gre le še za božička, darila, ki jih prinaša otrokom in mladim po srcu, za lučke, okraševanje, kuhano vino in službene zabave. Vsako leto pred božičem sem bolj pozorna na izbiro jezika – v trgovinah ponujajo praznične dobrote, voščijo se veseli prazniki, po voščilnice s krščanskimi motivi pa moramo v specializirane trgovine ali pa jih narisati kar sami.

Tudi sama prvih 30 let svojega življenja nisem razmišljala dlje od števila daril za vsakega družinskega člana, barve okraskov na jelki ter kdaj bomo kateri strani družine lahko izročili veliko vrečo neuporabnih plastičnih malenkosti, ki jih je na našem naslovu pustil božiček. Po smrti babice, pri kateri smo vsako leto preživeli božični večer, pa je prišel čas za nove tradicije in nov način praznovanja. Čedalje bolj smo se umikali od materialnih

aspektov k bolj duhovnim.

Vseeno pa smo obdržali določene simbolne »okraske« in običaje, za katere nisem niti dobro vedela, kaj naj bi predstavljali.

Nujni del božične mize je brez dvoja adventni venček, na katerem prižgemo še zadnjo svečo. Negrešljiv del praznovanja so domače jaslice, ki so zaradi vse večjih otrok iz leta v leto večje in bolj kreativne, ter preživljanje božičnega dne s čim več sorodniki.

Odkar se spomnim, pa božič povežem z nečim večjim od nas samih, nečim globokim, z občutki ljubezni, topline, večnosti, ki si jih še danes ne znam popolnoma razložiti. In prav ti občutki so se s poglobljanjem vere razlili še na čas drugih praznikov in upam, da bodo po letošnjem božiču ostali del mene in naše družine vse leto.

Konec decembra je najbolj mračno obdobje leta, pred nami je še kar nekaj temnih, mrzlih tednov. Da tema ne predstavlja le konca, spanja, mirovanja in smrti, me še dolgo v novo leto opominjata prav božič in Jezusovo rojstvo. Da božič predstavlja nov začetek in ne konec, da gre za praznovanje prihodnosti in ne le spominjanje na preteklost, da bo ne glede na vse

– vse v redu. Če se bomo le prepustili veri in se Jezusovega rojstva (ter življenja, smrti in vstajenja) ne bomo spominjali le na božični večer.

Načinov, kako lahko praznujemo božič, je nešteto, prav tako vidikov, s katerih lahko razmišljamo o njem. Zdi se mi prav, da si vsak izbere svojega: to je lahko Jožef oz. oseba, ki ga predstavlja v našem življenju, Marija, ki je rodila našega Odrešenika, ali pa katera druga svetopisemska zgodba, ki se nas bo v letošnjem adventu najbolj dotaknila.

Zame je odnos do božiča tako kot odnos do vere nekaj najbolj intimnega in dragocenega. Največji izziv se mi zdi popolnoma odpreti in deliti ta zasebni, ranljivi odnos z najbližjimi, predvsem z otroki. Starši jim moramo razložiti, zakaj je treba ponosno praznovati božič, zakaj je pomembno, da voščimo blagoslovljen božični večer. Povedati jim moramo, da vrhunec praznikov niso kupi daril pod jelko, temveč nekaj, kar je očem (še) nevidno, a nas pogreje veliko bolj kot najbolj vroč čaj na mrzel decembrski večer.

Nina Ločniškar

Družinska kateheza v naši župniji in naši družini

*V*erouk za vso družino ob istem času na istem mestu - bi bil morda najkrajši opis družinske kateheze. Zanj smo prvič slišali pri oznaniilih in po maši od župnika Petra. Čeprav sva oba z možem verouk opravila v osnovnošolskih letih, je bila ideja, da bi enkrat na teden vsi hkrati hodili k verouku, zelo privlačna predvsem z logističnega vidika. Poleg šestošolca imamo še prvošolko. Najin delovni čas je vsako leto bolj hektičen. Ob koncu lanskega šolskega leta so bili popoldnevi bolj podobni taksi službi kot družinskemu življenju. Eden v službi, drugi v gneči na cesti z otrokoma v avtu. Ravno smo se odločali, da bi nekaj naredili drugače, ko je prišla informacija o družinski katehezi. Termin nam je ustrezal, in ker se moramo k verouku voziti z avtom, je bilo dobrodošlo, da bomo imeli vsaj en prevoz na teden manj.

Sredi septembra smo se udeležili prvega srečanja. Izvedeli smo, da bomo to veroučno leto posvetili spoznavanju naših godovnih zavetnikov in da bomo imeli tri »posebna« srečanja, ko bomo svoje zavetnike predstavili celi skupini. Izdelali smo tudi oglasno desko, na katero bomo do konca leta obesili vsak

svoj kartonček s podatki o sebi in svojem zavetniku. Ostala srečanja so običajna. Začnemo jih s pesmijo ob živahnem zvoku kitare in bobna, nadaljujemo z molitvijo, ki jo po razporedu pripravi ena od družin. Nato se razdelimo v štiri skupine: predšolski otroci imajo sproščen program v enem delu velike učilnice, šolarji prve triade gredo v malo učilnico, šolarji druge triade pa v župnijsko knjižnico. Pri nas imamo že šolarja, zato lahko z možem brez motenj prisostvujeva skupini za odrasle v drugem delu velike učilnice ali v cerkvi, kjer nam kateheti, kaplan ali župnik prijazno posredujejo vsebine o evharistiji, zakramentih, molitvi ... Podobne vsebine obravnavajo otroci, a na njim primeren način. Deset minut pred koncem se znova zberemo, zapojemo in srečanje končamo z molitvijo. Do sedaj je vsakič sledilo sproščeno druženje ob prigrizku in klepetu, ni redko, da katera od družin pripravi kakšno domačo dobroto.

Za našo družino je bila odločitev za družinsko katehezo sprva predvsem logistična. Dobili pa smo veliko več, kot smo pričakovali. Dobili smo čas v tednu, ko se kot družina odpravimo na aktivnost, kjer sicer

vsak samostojno, a hkrati skupaj pridobivamo novo znanje o tem, kdo smo kristjani, kaj je v življenju pomembno za nas in za kaj se moramo sproti zahvaljevati. Klasični verouk sva kot otroka obiskovala oba, do petega razreda tudi sin Teodor, zato ga lahko primerjamo z družinsko katehezo. Rečemo lahko le to, da bi se je udeležili že veliko prej, če bi bila na voljo. Ob koncu šolskega leta bodo otroci dobili spričevala, četudi ne bodo imeli običajnega ocenjevanja, saj kateheza poteka drugače. Vse leto aktivno sodelujejo, hkrati pa nimajo občutka, da gre za strogo šolsko učenje. Že samo to, da k verouku hodimo tudi starši, je zanje močno sporočilo o pomenu verskega nauka. Dobrodošlo je tudi, da se bolje spoznavamo z drugimi družinami, s katerimi smo se prej poznali le na

videz z nedeljskih maš. Čeprav delimo iste vrednote, smo si različni, kar bogati naša obzorja in prinaša nove ideje. Hvaležni smo katehetom, duhovnikom, vsem družinam in mladim iz naše župnije, ki vodijo organizacijo družinske kateheze. Četrtekov poznopopoldanski termin je, vsaj za nas, čudovit, saj je velik del tedenskih aktivnosti in preizkušenj že za nami in nas družinska kateheza umiri, poveže in popelje v vikend. Nemalokrat se zgodi, da smo še uro prej raztreseni in nemirni, vprašljivo gledamo na urne kazalce, ki neusmiljeno tečejo. Po srečanju pa pridemo domov dobre volje, opolnomočeni z novimi spoznanji in hvaležnostjo, da smo tu, drug za drugega in tudi za vse ostale, ki smo jim lahko v veselje in pomoč.

družina Marković

Na spletni prižnici

Knjiga in čaj

Vstopamo v advent, čas globlje-ga premišljevanja in pričakovanja našega Gospoda Jezusa Kristusa. Naj nam ob tem pomagajo tudi knjige, ki jih beremo. Za december smo izbrali knjigo *Na spletni prižnici* znanega duhovnika Martina Goloba.

Knjiga prinaša pričevanja o stikih z njegovimi sledilci med epidemijo, o pristni navzočnosti na spletu in o bistvenih vsebinah krščanske vere. Martinove besede so preproste, sproščene, tudi hudomušne, ostajajo zveste Jezusovi veseli novici in Martinovemu poslanstvu v službi Cerkve.

V prvem delu pripoveduje o začetkih svojega vloganja, odzivih, tremi, dvomih, gostovanjih v najrazličnejših medijih, v drugem pa osvetli odnose, ki tkejo naša življenje – od otroštva pa do duhovniškega poklica. Tretji in četrti del sta izraziteje namenjena duhovnosti, posveti se molitvi in pojasni pomen zakramentov, desetih Božjih zapovedi in blagrov.

Takole pravi: »Rad imam zgodbe ljudi, rad se pogovarjam, želim pa

tudi poslušati, ne samo pridigati in govoriti. V duhovništvu lahko delam oboje, z ljudmi se pogovarjam in poslušam njihove zgodbe, ko pridejo k meni za pogreb, poroko, ko se srečajo z boleznijo. Dragoce- no je, ko ljudje prinesejo na plad- nju svoje življenje. Napisali bi lah- ko toliko knjig, kolikor je ljudi.«

Zdenka Sušec

Na evropskih srečanjih za mlade gradimo mostove

Na lanskem srečanju v Rostocku je skupino Slovencev sprejela družina Wego. Delili so vsakdanje življenje, posebne trenutke, svojo kulturo in vero in se tako povezali. Oktobra so zato obiskali Slovenijo in tudi župnijo Moste, od koder so bili njihovi gosti. Tu je delček njihovega pričevanja.

Kateri del srečanja vam je bil najljubši?

Najljubši so nam bili Urša, Rok, Ema in Štefan. Prišli so kot tujci, zdaj pa so prijatelji, družina. Najraje se spominjamo taizejske molitve, kjer je bilo veliko ljudi. Pa tudi vožnje domov in druženja z njimi pri nas doma.

Kako je ta izkušnja obogatila vašo župnijo?

Povezali smo se kot župnija, vsi smo bili veseli srečanja, da smo lahko del tega.

Kakšna je bila vaša izkušnja?

Čudovita! Uživali smo na delavnicah in molitvah. Ko smo vsi prišli domov, pa je bilo fantastično! Toliko pogovorov smo imeli. Prej nismo vedeli veliko o Sloveniji, zdaj pa smo tu, ker so nam veliko povedali o njej. Zelo lepo je, da smo spoznali ljudi iz drugih držav.

Letos imamo tudi v naši župniji priložnost, da prek novih prijateljev gradimo nove mostove. Vse, ki še oklevate, vabimo, da se opogumite in mladim romarjem ponudite prenočišče. Bog vam povrni!

Pričakujemo...

PETEK, 1. DECEMBER

■ prvi petek, dopoldne obhajanje bolnikov po domovih
■ od 20.00 do 21.00 adoracija

SOBOTA, 2. DECEMBER

ob 10.00 delavnica izdelovanja adventnih venčkov v veroučnih prostorih

PONEDELJEK, 4. DECEMBER

ob 17.00 Miklavževa igra in obdarovanje otrok v cerkvi Vseh svetih

SREDA, 6. DECEMBER

ob 19.45 sestanek župnijske Karitas

PETEK, 8. DECEMBER

brezmadežno spočetje Device Marije, slovesni praznik: sveti maši ob 9.00 in 19.00

SPREJEM V ŽUPNIJSKI PISARNI
ponedeljek, torek, četrtek in petek od
8.30 do 9.30 in 17.00 do 17.45

PETEK–NEDELJA,
8.–10. DECEMBER

TOREK, 12. DECEMBER

SOBOTA, 16. DECEMBER

NEDELJA, 17. DECEMBER

TOREK, 19. DECEMBER

SREDA, 20. DECEMBER

NEDELJA, 24. DECEMBER

PONEDELJEK, 25. DECEMBER

TOREK, 26. DECEMBER

ČETRTEK–PONEDELJEK,
28. DECEMBER–1. JANUAR

NEDELJA, 31. DECEMBER

PONEDELJEK, 1. JANUAR

duhovne vaje za birmance v Planini pri Rakeku; zaključna sveta maša v nedeljo s starši in botri

ob 19.45 večer Knjiga in čaj ob knjigi *Na spletni prižnici* avtorja Martina Goloba

- ob 9.00 srečanje medgeneracijske skupine z duhovnikom Mirom Šlibarjem na temo veselja
- ob 11.00 sveta maša z možnostjo bolniškega maziljenja v cerkvi Vseh svetih

pri svetih mašah ob 8.00 in 10.00 začetek božične osem dnevnice; **v tednu pred božičem k svetim mašam ob 18.00** vabljeni zlasti družine z otroki, saj bomo Marijo in Jožefa spremljali na poti proti Betlehemu

ob 18.45 srečanje gostiteljev pred evropskim srečanjem mladih, seznanitev z zadnjimi informacijami

ob 18.45 spovedni večer pred božičnimi prazniki, na voljo bodo tudi zunanji spovedniki

SVETI VEČER: otroška polnočnica ob 18.00, slovesna polnočnica ob 24.00, v Tomačevem ob 22.00

BOŽIČ, praznik Jezusovega rojstva: slovesne svete maše ob 8.00 in 10.00, v Tomačevem ob 8.00

sveti Štefan (dan samostojnosti in enotnosti): svete maše ob 9.00 in 19.00, v Tomačevem ob 8.00

evropsko srečanje mladih v Ljubljani, sodeluje tudi naša župnija

- praznik svete družine: svete maše ob 8.00 in 10.00, v Tomačevem ob 8.00 (pri sveti maši ob 10.00 blagoslov otrok)
- silvestrovo in drugi sveti večer: ob 19.00 zahvalna sveta maša ob sklepu leta, potem čaj in druženje
- ob 23.00 molitev za mir v okviru evropskega srečanja mladih, sledi festival narodov – skupno praznovanje romarjev in župljanov

Marija, Božja Mati, novo leto: sveti maši ob 10.00 in 19.00

OBIŠČITE NAŠO SPLETNO STRAN

www.ljubljana-sveti-kriz.si

ŽUPNIJA LJUBLJANA SVETI KRIŽ

Na Žalah 2, 1000 Ljubljana

01 437 22 03

ljubljana-sveti-kriz@rkc.si

ODGOVARJA: Peter Možina

UREDNIŠTVO: Helena Reberc

LEKTORIRANJE: Marta Anžlovar

FOTOGRAFIJA: splet

URNIK SVETIH MAŠ

NEDELJE: 8.00 in 10.00

Tomačevo 8.00

DELAVNIKI: 7.30 in 19.00

SOBOTE: 11.00 in 19.00

SPOVEDOVANJE

NEDELJE: 7.30–7.50 in 9.30–10.30

DELAVNIKI: 18.30–19.15